

есе; в) критичний огляд наукових публікацій щодо існуючих фінансових проблем; г) виконання індивідуального завдання. Кожен студент повинен дотримуватись визначених планових термінів. Робота студента оцінюється по шкалі від 0 до 100 балів.

Слід відмітити, що індивідуальне консультування спрямоване не лише на засвоєння знань студентом із навчального курсу, а на розкриття його зв'язку з іншими спеціальними дисциплінами — бухгалтерією, фінансами, менеджментом. Індивідуальне консультування повинно забезпечувати розвиток знань і поглиблення його практичних навичок із прийняття різноманітних фінансових рішень. Індивідуально-консультативна робота викладача повинна

[Metadata, citation and sir](#)

Vadym Hetman Kyiv National Economic University

Робочої програми курсу, як аналіз, порівняння, узагальнення. Вона стимулює студента до активізації думки над навчальним матеріалом. Ефективність самостійної роботи студента залежить не лише від змістовності навчального матеріалу, а й від психо-фізіологічних властивостей окремо взятого студента. Виходячи з нашого досвіду, одні і ті ж студенти у різних викладачів консультуються з неоднаковим ступенем напруженості. Не завжди викладачу вдається викликати стійкий інтерес до дисципліни, стимулювати його зацікавленість до ефективних шляхів вивчення курсу.

Отже, підвищення ефективності самостійної роботи студента пов'язане, з одного боку, з розвитком його активності, а з іншого — бажанням виявити інтерес до розкриття і опанування основ курсу.

Н. М. Демченко, асистент,
кафедра правового регулювання економіки

ПРАКТИЧНА СКЛАДОВА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ НАПРЯМІВ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗМІСТУ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ

Зі створенням спільного з Європою освітнього простору з єдиними стандартами, критеріями та вимогами, модернізація юридичної освіти в Україні стала об'єктивною необхідністю. Першочерговою метою постає об'єднання зусиль освітянської та наукової громадськості для створення та забезпечення належних умов підготовки професійних кадрів світового рівня.

Гостра конкуренція на ринку високоякісних професійних послуг посилює вимоги до формування фахових якостей у майбутніх юристів, а, в свою чергу, сучасна освіта має гарантувати випускнику юридичного факультету його конкурентоспроможність у сфері професійної діяльності.

Наша система освіти в порівнянні із системами, що існують у провідних європейських університетах, має певні конкурентні переваги, зокрема: значно кращу гуманітарну, теоретичну підготовку, яка за будь-яких умов не має зникнути; ми маємо більш ґрунтовну, глибшу, більш фундаментальну підготовку, яка створює передумови для високої конкурентоспроможності на тривалий час практичної діяльності. Разом з тим, сучасні європейські стандарти вищої освіти визначають пріоритетним напрямом навчальної діяльності формування у студентів практичних навичок, який, на жаль, є вагомим недоліком вітчизняної системи освіти. Саме низький рівень практичних навичок у студента по закінченню університету автоматично позбавляє його можливості зайняти гідне місце на ринку праці, через те, що вимоги освітньо-кваліфікаційної характеристики випускника спеціальності «Правознавство» досить високі. Після закінчення навчання у вищому навчальному закладі випускники спеціальності «Правознавство» мають право обіймати посади юрисконсульта підприємств, державних установ та організацій, а також юриста у сфері міжнародно-економічної та зовнішньоекономічної діяльності, відповідних фахівців у правоохоронних органах, інспекторів податкових та митних служб, нотаріуса, спеціалістів контрольно-ревізійних органів, державних структур соціального забезпечення, викладачів правознавства у навчальних закладах, наукових співробітників та ін. Виникає риторичне питання — чи може особа обіймати одну із зазначених вище посад, оперуючи лише теоретичними знаннями?

Майбутній юрист за час навчання у вищому навчальному закладі зобов'язаний навчитися: тлумачити та застосовувати акти законодавства; забезпечувати дотримання законодавства в діяльності державних органів, фізичних та юридичних осіб; юридично правильно кваліфікувати обставини та факти; розробляти документи правового характеру, здійснювати правову експертизу нормативних актів, надавати кваліфіковані юридичні консультації; застосовувати заходи щодо поновлення порушених прав; систематично підвищувати свою професійну кваліфікацію та ін.

Тому вдосконалення змісту юридичної освіти на даному етапі і полягає у щонайшвидшому розвитку саме практичної складової навчального процесу, який має орієнтуватись на формування умовної «ідеальної моделі» юриста-професіонала.